පොහොර පැනයට විසඳුමක්:

ශ්‍රී ලංකාවේ අවුරුදු දහස් ගණනක් තිස්සේ එකම වෙල්යායක දිගටම ගොවිතැන් කිරීමට හැකි වූයේ එවකට පැවැති ගොවිතැන් රටාව මගින් ස්වභාව ධර්මයේ නිෂ්පාදනයන් වන ඇල්ගී හා බැක්ටීරියා වැනි ක්ෂුද්‍ර ශාක මගින් පස සාරවත් කරනු ලැබීම නිසාය. ගම හා වැව ආශ්‍රිත අපේ සම්ප්‍රදායික ගොවිතැන් රටාව මෙයට අවුරුදු පනහක් පමණ වන තුරු තෙක් පැවතියේ, ''සමෝදාන ගොවිපළ සංවිධානය'' ක්‍රමය අනුගමනය කිරීම නිසාය. දේශීය දේ පහත් කොට සැළකීමේ අභාග්‍ය සම්පන්න පිළිවෙත නිසා බටහිරින් අප සිත් තුළට කාවද්දා ඇති බෝග වර්ග, ක්‍රම හා පුරුදු මෙන්ම ආකල්ප නිසා පරිසරය පෝෂණය කළ, පස් සරු කළ කාලාන්තරයක් පැවැත ආ ඒ අපේ සම්ප්‍රදායික අනගි කෘෂිකර්ම ක්‍රමයෙහි අගය පිරිහෙන්නට පටන් ගත්තේය. එහෙත් එහි විපාක අවුරුදු තිහ හතලිහක වැනි කෙටි කාලයකින් ම දෘශ්‍යමාන වී ඇත්තේ ය. එහි තිබූ ස්ථිර සාර බව නිසාම ශත වර්ෂ ගණනාවක් පස් නිසරු නොවී දිගටම ගොවිතැන් කළ හැකි විය.

බටහිරින් ඉදිරිපත් කළ යන්ත්‍ර සූත්‍ර හා කෘෂි රසායන ඇතුළු දියුණු විද්‍යාත්මක තාක්ෂණයන් ලෙසත් අවුරුදු දහස් ගණනක් පැවැත ආ ක්‍රම, පුරුදු හා භෝග වර්ග, පහත් ලෙසත් සැළකීම නවතා එම ක්‍රමයට නැවතත් නව දැනුම හා තාක්ෂණය එක්කොට එම පැරණි ක්‍රම අදට ගැලපෙන සේ සකස් කිරීම අප දේශගුණයට හා පසට පමණක් නොව සමාජ ආර්ථික රටාවටත් අවශ්‍ය වන්නේය. අපට ආවේණික වූ නොයෙකුත් කෘෂිකාර්මික ක්‍රම හා පුරුදු විමසීම තුළින් සමෝදාන ගොවිපල සංවිධානයේ අගය වටහා ගත හැකිය.

කෘෂිරටාව

කුඹුර, ගම්මානය, වැව වැව්කාවල්, හා කැලයත් හේනත් ඒකාබද්ධ කර අතීත කෘෂිකර්ම රටාව ගොඩනැගී තිබිණි. භෝග, සත්ත්ව මාළු යන අංගවලින් සමන්විත සමෝදාන ගොවිපල ක්‍රමය අතීත ගොවිතැන් ක්‍රමයේ පදනම විය. හේනෙන් හෝදා එන පැලෑටි ආහාර වැව හරහා කුඹුරට ලැබුන අතර කුඹුරෙන්, වැව් තාවල් ලෙන් හා හැරදැමූ හේනෙන් ගව ආහාරත්, ගවයින් ගෙන් ගොවිතැනට අවශ්‍ය සත්ත්ව බලයත්, කිරි හා මුදලුත්, කුඹුරට හා ගෙවත්තට පොහොරත් ලැබිණි. කුඹුරේ, ගෙවත්තේ හා හේනේ භෝග මගින් වසරට අවශ්‍ය ආහාර සැපයිණි. වැවෙන් මාළු ද ලැබිණි. ස්වභාව ධර්මයෙන් දායාද වූ දේශගුණික හා කාලගුණික රටාවේ ශක්තියෙන් පන ගැනවුණ මේ සමෝදාන ගොවිතැන් ක්‍රමයෙහි එක් එක් අංග අනෙක් අංග වලට ආධාර වෙමින්, සත්ත්ව මාළු හා භෝග නිෂ්පාදනය කරමින් මිනිසාත් පරිසරයත් රැක ගත්තේය.

වැඩි වන ජනගහන අවශ්‍යතාවලටත්, වර්ධනය වන සංවර්ධන ක්‍රියාවලියටත් අවශ්‍ය වන අමතර ආහාර, කාර්මික අමු ද්‍රව්‍ය හා බලශක්තිය නිෂ්පාදනයන් මෙම සමෝදාන ගොවිතැන් ක්‍රමයෙන් ලබාගත හැකි වේදැයි යන ප්‍රශ්නය කෙනෙකුට නැගිය හැක්ය. නියත ලෙසම කළ හැකිය. කළ යුත්තේ මිනිසා විසින් රැස්කොට ඇති තාක්ෂණයෙන් හා දැනුමින් යෝග්‍ය කොටසක් සමෝදාන ක්‍රමයට එක් කොට පරිසර පෝෂණය හා සංවර්ධනය ඇති කිරීමයි.

සමෝදාන ගොවිතැන ක්‍රමයේ, ලක්ෂණ කීපයක් ඇත. එය පද්ධතියක් ලෙස ක්‍රියා කරයි. සෑම පද්ධතියකම උප පද්ධති ඇති සේම මෙහි ද සත්ව – භෝග හා බල ශක්ති යන උප පද්ධති තුනක් ඇත. ඒවා එකිනෙකට බැඳී ඇති අතර සෑම විටම තුලිත භාවයක් ඇත. එක් උප පද්ධතියක වෙනසක් ඇති වූ විට ඊට අනුකූලව අනෙක් උප පද්ධති හැඩ ගැසේ. සමෝදාන ගොවිපලක උප පද්ධති එකිනෙකට බැඳී පවත්නේ එක් පද්ධතියක අප ද්‍රව්‍ය අනෙක් පද්ධතියේ ආයෝජන වශයෙන් යෙදීමෙනි.

අතීතයේ ශ්‍රී ලංකාවට ආවේනිකවූ සමෝදාන ගොවිපල ගමක සිටි සියලු ගොවීන්ගේ ඉඩම් හා කුඹුරු ඒකාබද්ධව සැදුන විශාල එකකි. ඉඩම් පරිශීලනයේ දී සියලු දෙනාගේ ම සහභාගිත්වය ලැබුණි. එම සමෝදානයේ උප පද්ධති වශයෙන් හඳුනා ගෙන තිබුණේ බෝග හා සත්ව දෙක පමණි. මාලුන් උප පද්ධතියක් වශයෙන් පෙන් වූවද, එය සත්ව උප පද්ධතියේ අංගයක් වශයෙන් සැළකිය යුතුය.

සමාජ – ආර්ථික හා ඉඩම් පරි න රටා වෙනස් වීම හා සංවර්ධනයේ [illegible]තාවයක් වෙනස් වීමක් නිසා එදා පැවති සමෝදානය එලෙසම පවත්වා ගැනීමට ප්‍රයත්න දැරීමෙන් නූතන අවශ්‍යතාවයන්ට යෝග්‍ය තත්ත්වයන්ට ගැලපෙන නිෂ්පාදන ප්‍රමාණවත්ව, හා යුගයේ අවශ්‍යතාවයන්ට සුදුසු අයුරින් ක්‍රියාත්මක කරවීම දුෂ්කරය. නූතන

ජී. කේ. උපවංශ
විසිනි

සමෝදානය පුද්ගලික කුඩා ප්‍රමාණයේ ගොවිපළකට සුදුසු විය යුතුය. ඒ සමගම සංවර්ධන වේගය වැඩි වත්ම බලශක්ති අවශ්‍යතාවය ද වැඩි වේ. ගොවි[illegible]ල නිෂ්පාදනයේ දී ද මෙම කරුණ අවධාරණය කළ යුතුය.

බලශක්තිය

ගොවිපලකට යෙදිය යුතු බලශක්ති වශයෙන්, ආහාර, සත්වාහාර, ඉන්ධන, පොහොර හා කාර්මික අමු ද්‍රව්‍ය හඳුනා ගෙන ඇත. අපේ පරමාර්ථය විය යුත්තේ මේ සියලු බලශක්ති වර්ග ගොවිපලේම නිපදවා ගැනීමය. ඉහත කී බලශක්ති මාර්ග පහේම මිල අවුරුදු පතාම ඉහල යයි. ඒ අනුව නිෂ්පාදන වියදම ද ඉහල යයි. එය ගොවිපලේම නිපදවා ගත්විට ගොවියාට යෙදවුම් සඳහා වැයක් නො

සමෝදන ගොවිපොල ක්‍රමය

වන හෙයින් විශාල ලාභයක් ලබාගත හැක. පොහොර හා ඉන්ධන මිල වැඩි වීම, හිඟ වීම, ප්‍රවාහනය අපහසුකම් වැනි බාහිර බලපෑම් වලට ලක් නොවී ස්වාධීනත්වය හා ස්ව ශක්තියකින් යුතුව ගොවිපල පවත්වා ගැනීමේ හැකියාව විශේෂ ආර්ථික වාසියකි. මේ නිසා නව සමෝදාන ගොවිපල සංවිධාන සංකල්පයේ දී බල ශක්තිය එක් උප පද්ධතියක් වශයෙන් ගත යුතුය.

හිරු එළිය

මෙය නිදර්ශනයක් මාර්ගයෙන් තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ කරමු. ඒ සඳහා අපගේ අක්කර කාලක වූ ගොවිපොල උපයෝගී කර ගනිමු. අපගේ ගොවිපොලේ විශාලත්වය අක්කර කාලකි. එහි එක් පර්චස් 18 ක පමණ කොටසක්, බහුස්ථර බහුබෝග ක්‍රමයට සකස් කර ගන්නා ලද මහනුවර මිශ්‍ර ආර්ථික බෝග වනයකට සමානය. එහි උසටම වැඩී ඇත්තේ පොල් සහ පුවක්ය. එයට පහළින් වූ තට්ටුව ජේර, අලිගැටපේර, කෙසෙල්, දොඩම්, පැපොල්, ආදී මධ්‍ය උසකින් යුත් පළතුරු වර්ග හා ගම්මිරිස් ද, එයට පහතින් තුන්වන තට්ටුව කෝපි වර්ග වලින් ද, ආලෝකය පොළොවට වැටෙන ස්ථාන වල ඉඟුරු, කහ, ගහල, හා අළුවළු වර්ගද ඇ. එය හතරවන ස්ථරයවේ. වට්ටච්චි හා දඹල වැල් ද මේ අතර ඇත. මෙම ශෂ්‍ය ක්‍රමය තුළ ගැබ් වී ඇති සිද්ධාන්තය සූර්යාලෝකයෙන් උපරිම ඵල නෙළීමය. උසින්ම ඇති ගස් අතරින් පෙරී එන හා පරාවර්තනය වන ආලෝක ධාරා පහතින් ඇති තට්ටු ප්‍රයෝජනයට ගනී. පොළෝ තලයට වැටෙන්නේ ඉතාමත් සුළු ප්‍රමාණයකි. පහතින් ඇති තට්ටු සෙවන අවශ්‍ය බෝග වලින් යුතු අතර අනවශ්‍ය තරම වදුල නොමැති වීම ද අවශ්‍යය. මේ නිසා සෑම ගසකම ප්‍රභාසංස්ලේෂණය ප්‍රශස්ථ මට්ටමකින් පවතී. එක් භූමි ඒකකයක නිෂ්පාදන ධාරිතාව, මේ නිසා වැඩි වන අතරම, ඉහත සඳහන් පංචවිධි බලශක්තියම ලැබේ. එපමණක්ද නොව එයින් වැටෙන කොළ වලින් භූමිය පොහොර වන අතරම පස් සහ ජල සංරක්ෂණය උපරිමව පවතී. බෝග මිශ්‍රණය නිසා කෘමි හානි හා රෝග ද නැත. පස කාබනික ද්‍රව්‍යයන් ගෙන් ආවරණය වී ඇති හෙයින් වල්පැලෑටි ද නොමැත. නඩත්තුව වශයෙන් ඇත්තේ කප්පාදු කිරීම පමණි. මෙ මගින් දර උවමනාවටත් වඩා ලැබේ. සියලු ශෂ්‍ය ක්‍රම එකිනෙකට ඇදී ඇති හෙයින් ශ්‍රම අවශ්‍යතාවය ද ඉතාම අඩුය.

ඉඩමේ දෙවන කොටසේ එළ දෙනකුට හා පැටියෙකුට සෑහෙන ගාලක්ද එහි උඩ තට්ටුවේ කුකුළු කොටුවක් ද ඇත. ගාලට ම යාබදව තවත් කුකුළු කොටුවක් ඇත. මේ දෙවැනි සත්ව උප පද්ධතියයි. ගාලේ කානුවට සම්බන්ධ කොට ජීවවායු ඒකකය යොද ඇත. ජීවවායු ඒකකය බලශක්ති උප පද්ධතියේ උපාංගයකි.

නිවස හා ඒ ආශ්‍රිත මල් වගාව සියළු උප පද්ධති එකට බඳී. මල් අතුරින් ඇන්තූරියම් ප්‍රධාන තැනක් ගනී. ඇන්තූරියම් ඇට පැල විශාල වශයෙන් බෝ කිරීමෙන් හොඳ ආදායමක් ලැබේ.

පළමු කොටසේ අප ද්‍රව්‍ය වශයෙන් සැලකෙන කොළ ආදිය පොහොර වශයෙන් ද, අතු සත්ත්වාහාර වශයෙන්ද, දර ඉන්ධන ලෙස ද ප්‍රයෝජනයට ගැනේ. ගොම සහ කුකුළු පොහොර ජීවවායු ඒකකයට යෙදීමෙන් ජීවවායු ඉන්ධන ද මල් වලට හා පැල තවානට වුවමනා පොහොර ද ලැබේ. කෙටියෙන් සඳහන් කළ හොත් බෝග අපද්‍රව්‍ය සත්ත්ව හා බල ශක්ති උප පද්ධතිවල යෙදවුම් වශයෙන් ද සත්ත්ව අප ද්‍රව්‍ය බෝග හ බල ශක්ති උප පද්ධතිවල යෙදවුම් වශයෙන් ද, බල ශක්ති උප පද්ධතියේ අප ද්‍රව්‍ය අනෙක් උප පද්ධති දෙකේ යෙදවුම් වශයෙන්ද යෙදේ. මේ අනුව අප ද්‍රව්‍ය චක්‍රාකාරව භාවිතා වන හෙයින් ගොවිපොලක ඇත්තේ ප්‍රයෝජනයට ගන්නා සම්පත් මිස අප ද්‍රව්‍ය නොවේ. එනිසා කළයුත්තේ ස්වභාව ධර්මයෙන් ලැබෙන සම්පත් නිසි ලෙස යොද ගැනීමයි.

විවිධාංගීකරණය

බෝග, සත්ත්ව හා ඉන්ධන උප පද්ධති වල විවිධාංග කිරීම තුළින් විටින් විට මතුවන කෘෂිකාර්මික නම්‍යතාවයන් සමෝදන පද්ධතියට එකතු කළ හැක. මෙසේ කිරීමෙන් සමෝදන ගොවිපොලක් සෑම කන්නයකම, වර්ෂයකම ඉදිරියෙන් ඉදිරියටම යයි.

පරිසර සංරක්ෂණයත් හා සංවර්ධනයත් සමෝදන ගොවිපල් වලින් ඇති වේ. කෘෂි රසායනයන් ගෙන් විෂ නොවූ ආහාර ලැබේ. අංග සම්පූර්ණ ආහාර වේලක් සඳහා අවශ්‍ය සියලු දේම ගොවිපොලින්ම ලබාගත හැක. නිෂ්පාදනය වැඩි වීමෙන් ජීවන තත්තවය උසස් වේ. විවිධාංගකරණය නිසා ආදායම සමබර මට්ටමකින් පවතී. මේ කරුණු සියල්ලම සම්පිණ්ඩනය කළ විට — සමෝදන ගොවිපල් ක්‍රමය අද ආන්දෝලනයට ලක්වී ඇති, කෘෂිකර්මයෙන් පරිසරයට වන හානි, කෘෂි, රසායන භාවිතයේ අවදානම්, පොහොර භාවිතයේ අනර්ථ භාවය හා මිල ඉහල යාම ආදී ප්‍රශ්න වලට ඉතාමත් යෝග්‍ය පිළියම ලෙස පිළි ගැනීමට සිදුවේ. ස්වයං රැකියාවක් ලෙස ගොවිතැන් කරන්නේ නම් මෙයට වඩා හොඳ විකල්පයක් නො මැත. මගේ කුඩා ගොවිපලේ ආදායම ඇතැම් මාසවල රුපියල් පන්දහස ඉක්මවා ඇති අතරම වාර්ෂිකව රුපියල් හතලිස් දහසක් උපයා ගැනීම එතරම් අපහසු නැත.

(28 පිටුව බලන්න)

සමෝදන ගොවිපොල. . .

(15 වැනි පිටුවෙන්)

එක් එක් උප පද්ධතියක විවිධාංගිකරණය තුළින් ස්ථාවර හා කාර්යක්ෂම භාවය වැඩි වේ. සමෝදාන ගොවිපලක් ප්‍රශස්ථ නිෂ්පාදන මට්ටමකට පත් වන්නේ ඒ අවස්ථාවේ ඇති යෝග්‍ය තාක්ෂණයන් ගෙන් පරිපූර්ණ වී සියළු අපද්‍රව්‍ය, පස, වර්ෂාව, හා හිරු එළිය ආදි ස්වභාවික සම්පත් ප්‍රශස්ථ මට්ටමින් භාවිතා වන විට ය. තාක්ෂණය මොහොතක් පාසා ඉදිරියට යන හෙයින් හා ස්වභාවික වෙනස්කම් නොනැවතී යන හෙයින් දැනට ඇති හා ගොවිපලට යොද ගෙන ඇති තාක්ෂණයන් පරතරයක් සෑම විටම ඇත. එහෙයින් සෑම විටම සමෝදාන ගොවි පලක් ප්‍රශස්ථ මට්ටමකට පහත් මට්ටමකින් ක්‍රියා කරයි. මේ අනුව කරුණු වටහා ගැනීම ඉතා වැදගත්ය. ඒ දිනෙන් දින එහි නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට යෝග්‍ය තාක්ෂණයක් පරිසරයට නො ගෙන ඉතිරිව ඇති බවය. මෙ අනුව ජාතියක අවශ්‍යතා අනුව නිෂ්පාදන රටාව වෙනස් කිරීමටත්, නිෂ්පාදනයන් වේගවත් කිරීමටත් හැකි වෙතත්, ගොවිපළ සංවිධානය ක්‍රමයක් නෙවන ලෝකයේ විශේෂයෙන් ම – සර්ම කලාපයේ නැති බවයි.